

Szockafé, 2006. augusztus 23. Félelmeink és felelősségünk a gyermekvédelemben

Vitaindító előadók: B. Aczél Anna (SZMM Rákospalotai Javítóintézet igazgatója), Dr. Hazai Istvánné (Fővárosi Önkormányzat Gyermek- és Ifjúságvédelmi Ügyosztályának vezetője), Dr. Kozma Judit (Szociális munkás, egyetemi oktató), Szilvási Léna (Szociális munkás)

A téma kapcsán az alábbi problémafelvetések hangzottak el:

Elsőként Hazai Istvánné, ügyosztályvezető ismertette az egyik, -a szakmai közvéleményt sokkoló- esetet, az érintett intézetet fenntartó önkormányzat képviselőjében. A konkrét esetből kiindulva tett fel általánosítható kérdéseket a szakma jelenlevő képviselőinek.

Az ezt követő sokrétű vitát az alábbi problémakörökre bontva foglaljuk össze:

A konkrét esettel kapcsolatban:

- Mi történt? Mi volt a fenntartó kérdése, a rendőrségi vizsgálat mellett.
- Az intézményben volt-e szakmai probléma?
- Van-e int működésbeli probléma? Történt-e olyan konkrét esemény, ami ide vezethetett?
- Vannak-e általánosítható tapasztalatok a szakma egészére nézve?
- El kell gyászolni a történetet, a kolleganót a szociális munka napján. A hozzászóló a minisztériumnak címezte ezt a felvetést?
- Esettanulmányként kell leírni, elemezve a háttértörténeteket is.

A konkrét esetből kiindulva - általában:

- Kimondható, hogy az országban minden speciális szükségletű gyerek elhelyezése életveszélyes?
- Miként neveljük a speciális szükségletű gyermekeket? Vannak-e megismerhető módszerek?
- Hogyan ismerje fel a veszélyes helyzetet a terepen a gyerekekkel foglalkozó szakember, hogyan tud megfelelően reagálni?
- Melyek a felelősségeink a gyermekvédelemben?
- A döntéstől és a felelősségtől félünk: a legnagyobb félelmünk a felelősség felvállalásának félelme.
- Esetkonferenciákban már néha el is veszítjük a felelősség kimondását.
- Jó lenne, ha nagyobb presztízzsel dolgozhatnának a kollégák.
- Enyhíthette volna a bajt a veszélyességi pótlék, az anyagiak és a szakmaiság ilyen összefüggése nem visz közelebb a megoldáshoz. Nem azon múlott, hogy veszélyességi pótlékot nem kapott! Nem ez oldja a félelmeket! Nem biztonsági őr a megoldás, hanem a team-munka.
- Baj lenne, ha elkezdenénk félni a klienseinktől.
- A szolgáltatásból hiányzik a család otthonába bejutó, a mindennapok megoldásához nyújtható segítségadás.
- Akár két iskolaváltás, magántanulóvá nyilvánítás is könnyen speciális szükségletű gyermekké változtatja a gyereket.

- Nincs átfogó szakmai koncepció a gyermekvédelemben.
- Az alapellátás diszfunkciói
- Ki vannak-e képezve a speciális otthonba kerülő kollégák?
- Szakmai mítoszok is igen erős motívumok, mert a konkrét helyzetekben nem szabályozzák a helyzeteket. Sokszor mitikus szemlélet alapján döntenek a szakmában! (Pl., a „legrosszabb család is jobb, mint a legjobb intézet stb.)
- Mit képvisel a szakma akkor, ha hibázunk? Piranjaként ráugrik, vagy szolidáris, vagy éppen megoldást segítő, kereső?
- Nem tudunk teamben dolgozni, teamen nemcsak az egyéneket, de intézményeket is értve.
- Nem létezik a valódi intézményközi együttműködés.

A rendelkezésre álló idő alatt csupán a probléma-felvetés történt meg, annak érdekében, hogy a fenti problémák részletes megtárgyalásra kerüljenek, a Szociális Szakmai Szövetség Gyermekvédelmi Szakmai Kollégiuma további beszélgetéseket szervez, melyről honlapunkon tájékoztatást adunk. A rendezvényre minden érdeklődő szakembert szeretettel várunk!

Bujdosó Judit